

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De cœna & conuiuio. cap. v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A coram te. Et ait Deus ad Abraham: Sara vxor tua pariet tibi filium: vocabisque nomen eius Isaac: & constituam pactum meum illi in foedus sempiternum, & femini eius post eum.

Dixit Elifaus: In tēpore hoc cras modius similæ vno statere erit, & duo modij hordei statere vno in porta Samariæ. Respondens vnus de ducibus, super cuius manum rex incumberat, homini Dei, ait, Si Dominus fecerit etiam cataractas in cœlo, nunquid poterit esse quod loqueris? Qui ait: Videbis oculis tuis, & inde non comedes.

Dixit Zacharias ad angelum: Quomodo cognoscam hoc? Ego enim sum senex, & vxor mea processit in diebus suis. Et respondens angelus dixit ei: Ego sum Gabriel angelus, qui sto ante faciem Dei, & missus sum loqui hæc ad te, & annunciare tibi hæc. Et ecce eris tacens, & non poteris loqui, vsque ad diem quo hæc fiant, pro eo quod non credidisti sermonibus meis, qui quidem implebuntur tempore suo.

Dixit Maria ad angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens angelus ad eam, dixit: Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque & quod nascetur ex te sanctum, vocabitur filius Dei.

Thomas autē vnus ex duodecim, qui dicebatur Didymus, non erat cum illis quando venit Iesus. Dicunt igitur ei alij Discipuli, Vidimus Dominum. Ipse autem dixit eis, Nisi videro in manibus eius fixuram clauorum, & misero digitum meum in locum clauorum, & misero manum meam in latus eius, non credam. Et post dies octo erant iterum Discipuli eius intus, & Thomas cum eis. Venit Iesus ianuis clausis, & stetit in medio eorum, & dixit, Pax vobis. Deinde dicit Thomæ: Infer digitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum, & noli esse incredulus, sed fidelis. Et respondit Thomas, & dixit ei: Dominus meus, & Deus meus. Dicit ei Iesus: Quia vidisti me, Thomas, credidisti: beati qui non viderunt, & crediderunt.

De cœna & conuiuio.

CAP. V.

D **N** E COMEDAS cum homine inuido, & ne desideres cibos illius. Quemadmodum enim si quis deuoret crinem, sic manducat & bibit. Quando sederis vt comedas cum principe, diligenter attende quæ apposta sunt tibi.

Non est homini bonum sub Sole, nisi quod comederit & biberit atque gaudeat: & hoc solum auferet de labore suo in diebus vitæ suæ. Age, comede in lætitia panem tuum.

Pone mensam: contemplare in specula: comedentes & bibentes surgite principes, arripite clypeum.

Viri iusti sint tibi conuiuæ. Vtere quasi homo frugi his quæ apponuntur: & non cum manducas multum, odio habearis. Supra mensam magnam sedisti? Non aperias super illam faucem tuam prior. Non dicas, Multa sunt quæ super illam sunt. Ne extendas manum tuam prior. Ne comprimar in conuiuio. Cessa prior causa disciplinæ: & noli nimius esse, ne fortè offendas. Et si in medio multorum sedisti, prior illis ne extendas manum tuam.

Dicebat Dominus ei qui se inuitauerat, Cum facis prandium aut cœnam, noli vocare amicos tuos, nec vicinos diuites, nec cognatos tuos: ne fortè & ipsi te reuident, & fiat tibi retributio. Cum autem facis prandium, voca pauperes, debiles, claudos, cæcos. Et beatus eris, quia non habent retribuere tibi. Retribuetur enim tibi in resurrectione iustorum.

Vt autem consentaneum est ante epulas Deum vniuersorum benedicere: sic etiam con- Clemens.